

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היצא
מועדן נחל נובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

והחיה נרדמים

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

אדישות דקדושה

שתיקת אמונה

והנה, רגע כואב אינו רגע תמוה.

יהודי מאמין המייחל לה: שישלים לו את חסרונו - כמו בבריאות או בפרנסה, בשידוכים, ובשאר עניני נחת ושלוח וכיו"ב - יושב בשערי תפילה ומתחנן ומשועשע ומבקש, שב בתשובה ומיטיב דרכיו, אף שולח ידו להשתדלות כפי הראוי. אך גם אם עושה את שלו ולצערנו טרם נושע, אין לבו חלוק על המקום. יודע נאמנה שהנברא לא ישיג לעולם בהנהגת בוראו.

מבטל אפוא את עצמו ושותק מחקירה וחכמה, אינו שואל תירון על קושיות מצבו, יודע שמצוי עתה בחיים שאינם שלו, בדברים שלא נמסרו בידו - ודי לו באמונה שכך עלה במחשבה לפני ה' המיטיב עמו. בטוח במה שטוב בעיניו ית'.

אך באופן טבעי, חש יהודי כי הדבר שונה לגבי עולמו הרוחני. הרי כאן מקום הבחירה שהשי"ת מסר בידו. זה שטח פעולתו. עכשיו הרגע "שלו" ולא זו העת לשתוק בביטול. הן הצטווה לעמוד בגופו ובנפשו - במחשבה דיבור ומעשה - לסור מרע ולדבקה בקונו, להבין ולהשכיל בתורתו בשאלה ותשובה, בקושיא ותירון, לשמור ולעשות ולקיים בפועל את כל מצוותיו.

על לדבר?

משום כך, לא יפלא שבהגיעו לרגע כואב של יסורי נפש בעבודת ה', ירשה לעצמו להקשות, לחפון להבין הכל, לברר את הפליאה ואף לבוא למסקנות קשות. בחייו הרוחניים הרי הוא "מאן דאמר". יש לו בהם בחירה ודעת. כבר הבין בתורה, אף השיג מעט בקרבת ה'. א"כ בהתייבבו מול קושיות עצומות ומעיקות, שואל תשובה ותירון עליהן. מרגיש כי אינו יכול להמשיך בשתיקה.

כגון כשרואה שעובדים ימים ושנים שהוא מתייגע בגיעות גדולות בשביל עבודת ה', ונעדר רחוק מאד ולא התחיל כלל לבקש לשערי הקדושה. ונמקה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לבקש לעבודת ה'. כי רואה עצמו שהוא מלא עדין עביות וגשמייות והרהורים ובלבולים גדולים, ונמקה לו כאלו אין השי"ת מסתכל עליו כלל, ואין רוצה כלל בעבודתו, ואין פונה אליו, ואין רוצה בו כלל - מחמת שהוא צועק בכל פעם ומתחנן ומתגנף לפניו ית' שיעזרוהו בעבודתו, ואעפ"כ עדין הוא רחוק מאד" (ליקו"מ ט"ז).

בדיוותו הופך והופך במצבו הכואב, עלול ליישב ולהכריע בהגיון

החיים שקיבלנו לזמן מוגבל, מאת מלך חפץ בחיים, אינם "שלנו" ולרוב גם לא מובנים לנו.

אכן יש בהם דברים שנמסרו 'בידינו' - כי השי"ת בפלאותיו העניק לנו את כח הבחירה ואת הרשות להימצא כאן ולפעול - אך אלה אינם עושים את החיים להיות "שלנו" ולהתיישב על הבנתנו.

כשומר שהפקדון 'בידו', ובמשך זמן-מה יכול לבחור אם לשמור ולקבל שכר או לגנוב ולהסתכן בתשלומי כפל - אך אפשרות הבחירה אינה הופכת את הפקדון להיות "שלו".

הנשמה לו ית' והגוף שלו. הוא ברא את שניהם וקצב להם זמן לחיות יחדיו, וקובע איך והיכן יתנהלו בכל פרט - והוא עתיד להפריד ביניהם וליטלם ולהחזירם, כי שלו החיים, ויגמור תמיד את רצונו ("גאט פירט תמיד אויס", כלשון רביה"ק) ולא לנו ההבנה על חיינו.

גבולות השכל

מלבד חובתנו לבחור בטוב ולהתרחק מן העבירה, לימודנו להגביל את הרשות שהותרה לנו, לכל נשתמש בה שלא כרצון השי"ת.

כמתנת הדעת וההבנה, המחשבה והשכל, שבאמצעותה זוכים להגות בתורתו, להתבונן במציאותו ית' ובעבודתו וכן לכלכל כראוי את צעדינו. אולם היא עלולה לחרוג ממקומה המוגבל אם תפרוץ לחרור בדברים שעליהם אמרו (חגיגה יג.) "במופלא מנח אל תדרוש ובמכסה מנח אל תחקור".

הלא הן קושיות "שאין בהשכל אנשי לישבם... שאי אפשר בשום אופן למצוא להם תשובה... ובודאי יש שם אלקותו ית'... רק שאי אפשר להשיג זאת... וצריך רק להאמין, בלי שום חקירה וחכמה, ולשתק שם... לבלי לשאל תשובה ותירון על קושיא זו... כי כך עלה במחשבה. וע"כ אסור לבקש ולעין בדברי אפיקורסית ומבוכות אלו" (ליקו"מ ט"ז).

מאי משמע? הרי ניתנה בי דעת להבין?

אכן, קיבלת שכל, אולם הינו גבולי. אין בו יכולת להשיג הכל. ככפות ידיך היכולות לבוא במים אך לא באש. כראיתך ושמיעתך המוגבלות לקלוט רק ממרחק מסוים ולא יותר.

מה שלמעלה מהשגת השכל, אינו בכלל הרשות שנמסרה לך. לגבי צריך רק להאמין, בלי שום חקירה וחכמה, ולשתק שם, בלי לשאל תשובה ותירון.

- ואם "מתגבר עליו הסטרא אחרא והבעל דבר בהתגברות גדול ונורא רח"ל, ואין מניחין אותו לבקש, מחמת זה הוא חוזר לאחור ח"ו".

זה הרגע שבו היצירה מכתיר את המלחמה בנצחון מוחלט: בהצליחו להוכיח ליהודי שהוא רע ואין לו תקוה. שהינו דחוי ואינו רצוי למעלה ח"ו. בהחשיכו אצלו את מציאות האמת כי טוב ויקר מאד בעיני ה' המחכה לו.

מאד עמקו מחשבותיך

ובכן מגיע רביה"ק, שר צבא מלחמה ה', ומאלץ דעת אלוהים, מפלס ארחות חיים, להורגיע רוח סעורה וללמד שוב ושוב כי גם בחיים הרוחניים המסורים לנו, הוגבלה הבנתנו. אכן קיבלנו את הבחירה המעשית, אך לא נמסר בידינו הכח לפענח בה כל סוד. אין לנו ביאור אמיתי ושלם על המתרחש עמנו בירידותינו ובעליזותינו.

[מעט מן המעט גילה, לשפוך קצת אור על הנראה כה מבלבל: ש"צריך להיות ירידה קדם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה... כל ההתרחקות הוא רק פול התקרבות... וברבות הימים והשנים תכנס לבטח בעבודתו ית' לתוך שערי הקדושה כי השי"ת מלא רחמים ורוצה בעבודתך מאד... וכל אלו הנפילות והירידות והבלבולים, צריכים בהכרח לעבר בהם קדם שנכנסין בשערי הקדושה, וגם הצדיקים האמתיים עברו בכל זה" (ליקו"מ כב, מח).]

על כן יסוד מוצק, שלעת כזאת בעבודת ה' נצרכת "אדישות דקדושה" (הנקראת בלשונו הקד: "ולא יכפת לה כלל"). יש להמשיך הלאה בתורה ובתפילה, כלא היה כלום, ויהי מה. להישאר קר רוח, בשוויון נפש, בלי התפעלות והתרגשות מהמולת היצר וטעותותיו, קושיותיו והוכחותיו. להאמין, בלי שום חקירה וחכמה, ולשתק שם, בלי לשאל תשובה ותירון. "לבלי לפל בעדותו... לבלי לחשב הרבה... לבלי להסתכל על כל זה כלל... לעשות מה שיוכל בעבודת ה', ואל יניח עצמו לפל לגמרי ח"ו...".

"שיאריך אפו על כל בלבול ומניעה שעובר עליו בתפלתו ועבודתו, שיוסבל הכל, ולא יתעצב ולא יתעצל על ידי זה כלל, רק יעצר רוחו ולא יכפת לה כלל, ויעשה את שלו בעבודתו, ויעבר על הכל ולא יחוש על כל הבלבולים והמניעות כלל... ויזהר יסתלק ממנו" (ליקו"מ קנה, עב).

וזה לשון רבי נתן בתפלתו (ליקו"מ ט"ז מב, נו): "משכני לתוך תמימות ופשיטות באמת, ולא אחשב שום מחשבות ותורות רק אעשה עצמי כאיני יודע, כי באמת אין אני יודע כלל מה נעשה עמי, כי מאד עמקו מחשבותיך, ואתה תעשה עמי כרצונך תמיד, ותגמור עמי חסדי שמים כרצונך הטוב באמת".

מהו מהות ההבדל בין שני האחים?!

"אכן דבר זה 'זועק' את ההבדל - מחדד מנחם מענדל - 'עשו מביט על החיצוניות הנוצצת 'על כן קרא שמו אדום', השם הרי מורה על האדם, 'עשו' עשייה וחיצוניות, עשו בזה את הבכורה שהיא הראשית והשכל של כל דבר, הוא מכר אותה בשביל תאות אכילה, כי לא יחפץ כסיל בתבונה ולא האמין שיש בכל דבר פנימיות שהיא עיקר החיות, הוא לא רצה להבין שצריכין לקשר כל דבר לשרשו וע"י זה זוכין לחיים נצחיים".

עיקר החיים הוא לעתיד

"אכן כך הוא" - נענה הערש מיילעך - "ועל כן אמר 'הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה', מכיון שלא בחר בחיים הוא הולך למות, כי הוא מעלמא דפירודא שהוא סטרא דמוותא, ואינו מאמין בחיים אמיתיים שיכולים לקשר כל דבר לשרשו שהוא עיקר החיים לנצח".

וכל אכן כותב רבי נתן בהלכותיו (הלכות פיקדון ב'): "ועל כן בזה את הבכורה שהיא עבודתו של מקום שהיתה בתחלה בבכורות, כי ע"י הקרבנות מקשרין ומעלין הכל לשרשו ועל שם זה נקרא קרבן כידוע, והוא כפר בזה ואמר שהולך למות, כי לא האמין בחיים נצחיים, כי יעקב בחינת כלל ישראל - מאמינים שעקר החיים הוא לעתיד - שנוקה לחיים נצחיים ע"י התורה והמצוות, שע"י זה מקשרין הכל לשרשו שהוא עקר החיים לנצח, אבל עשו לא האמין בזה ואמר שהוא הולך למות מיתה עולמית - ולמה זה לי בכרה שהוא בחינת השכל, בחינת עבודת הקרבנות לקשר הכל לשרשו - כי כפר בזה מחמת תאות לבו "פי לא יחפץ כסיל בתבונה", ועל כן אמר יעקב 'מכרה כיום את בכרתי לך' כדי שלא ישאר לעשו שום אחיזה בקדושת השכל, ואז זכה יעקב לבכורה שהוא השכל".

"על כל פנים" - נעמד מנחם מענדל ממקומו ונחפו להתכונן לשב"ק - "לעובדא ולמעשה אנו רואים כאן נקודת מבט אמיתי, להתחיל 'לחשוב' ולהסתכל בפנימיות ושכל של כל דבר. ולדוגמא, כשמשתתפים בשמחה, לא לצאת משם עם הכלי ומר או המאכלים שהיו, אלא להתבונן במהות פנימיות השמחה, כשטובלים במקווה טהרה, לעצור לרגע ולחשוב מה זה מקוה, מקוה מטוהר מכל הטומאות ומושיע מכל הצרות (ליקרי'מ קמא נ"ו)".

"או כשאתה לוקח את הגליון 'להחיות' בידך" - מחייך הערש מיילעך - "תתבונן במה שכתוב שם, ותעצור לרגע להתבונן: הרי בכך אני מקיים מצות 'לימוד התורה' ושמיעת דברי חכמים".

"הכלל היוצא" - מסכמים שניהם פה אחד - "לא להיות 'עשו' אשר כולו חיצוניות, להיות 'יעקב' יושב אהלים, פנימיות ונצחיות. לחבר כל דבר אל התכלית, אל השכל, להתרגל לחבר המעשים אל המחשבה ואל הפנימיות, 'כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו' (ליקרי'מ קמא א')."

ערב שב"ק. מנחם מענדל סיים זה עתה להעביר הסדרא שנים מקרא ואחד תרגום, מנהג יפה הוא לו לעיין בפסוקי הפרשה ולהוציא מהם לימודים לעובדא ולמעשה. 'יהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים' - איך יכול להיות הבדל מהותי וגדול כל כך בין שני אחים - חושב מנחם מענדל בינו לבין עצמו - 'הלא שניהם נולדו מיצחק ורבקה, שניהם נתגדלו בבית אחד, איפה היתה תחילת התפצלות הדרך, עשו לרשעתו ויעקב לצדקתו...'

דלת בית המדרש נפתח בעדינות, והערש מיילעך נכנס עם פאותיו הרטובות מהמקוה לכבוד שב"ק, מנחם מענדל אץ לקראתו והשיח את תמיהתו. הערש מיילעך סלסל בפאותיו ונענה: "הבה נתבונן, מתי יצא עשו לתרבות רעה, רש"י אומר שזה היה תיכף אחר הסתלקותו של אברהם אבינו, כולם חזרו מהלווייה וביכו את האבידה הגדולה שאין לה תמורה, אברהם אבינו איש החסד, אהוב על המקום ועל הבריות, כל ימיו עסק בקירוב רחוקים ולהחיות צמאים ברוחניות וגשמיות, ועתה הוא נתבקש לישיבה של מעלה".

כל הנעשה הם רמזים מהשי"ת

"אך מה הלאה" - ממושיך הערש מיילעך בלהט - "האם כאן נסתם הגולל?! כאן רואים את ההבדל בין יעקב לעשו. יעקב אינו מתבהל, הוא מסתכל בשכל של כל דבר, בפנימיות, ותיכף הוא עומד לבשל עדשים להברות האבל, ולמה עדשים שדומות לגלגל, שהאבלות לגלגל החזור בעולם (רש"י). הוא מבין שזוהי תזכורת שכולנו נמצאים 'באותה סירה', כולנו נגיע לבסוף לעולם האמת לעולם הנצחי... והעולם הזה אינו אלא פרוודור לפני הטריקלין".

"עשו לעומתו לא חושב הרבה, הרי אברהם כבר מת, אפשר לצאת שדה לשאוב קצת אור, לצוד חיות עם הקשת... היום חולף, הוא מתעייף, 'יבא עשו מן השדה', נכנס לבית ורואה יעקב מבשל עדשים - יעקב עסוק להסתכל בפנימיות של הדבר שקרה... הוא לוקח רמזים מכל מה שקורה להתקרב להשי"ת..."

עשיו לא חושב הרבה 'הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי'... אפי' לא מזכיר את השם של התבשיל... אדום... כי תאווה היא לעיניים ונחמד למראה... הלעיטני... מה זה עדשים... אינו מתעמק בעומקן של דברים, למה הן מרמוזות... להברות את האבלי שיש עולם נצחי... ושם המקום האמיתי..."

לעובדא ולמעשה

אנו רואים

כאן נקודת

מבט אמיתי,

להתחיל 'לחשוב'

ולהסתכל

בפנימיות ושכל

של כל דבר

ברכת מזל טוב

מזל טוב לידידנו המשפיע הנודע
הרה"ח ר' יעקב נתן אנשיין שליט"א
לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו נ"י למזל טוב בשעטרם
הנו מברכים אותו מקרב לב שיזכה להמשיך להפיץ אורו של רבינו הקדוש בפרט כאן בגליון במאמר "להחיות עם רב" בארץ ובעולם
בנעם ובחן כדרכו בקודש
המברכים מקרב לב
חברי התכונות טבייה חיה

ברכת מזל טוב

מזל טוב לידידנו המשפיע הנודע
הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א
לרגל אירוסיו בנו בשעה טובה ומזללות
הנו מברכים אותו מקרב לב שיזכה להמשיך להפיץ אורו של רבינו הקדוש בפרט כאן בגליון במאמר "להחיות עם רב" בארץ ובעולם
בנעם ובחן כדרכו בקודש
המברכים מקרב לב
מערכת להחיות
חברות לחיות

מזל טוב

לידידנו הנכבד השותף הנאמן לכל מפעלות ארגון לחיות
הרה"ח יוסף ישעיה פרידמן שליט"א
לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו נ"י למזל טוב בשעטרם
בזכות רביהק יוכה לגליל לתורה ולחופה ולמעשה.
ירושלים

מזל טוב

לידידנו הנכבד
הרה"ח אברהם צוקר שליט"א
לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו נ"י למזל טוב בשעטרם
בזכות רביהק יוכה לגליל לתורה ולחופה ולמעשה.
ירושלים

מזל טוב

לידידנו הנכבד השותף הנאמן לכל מפעלות ארגון לחיות
הרה"ח נתן וואלרשטיין שליט"א
לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו נ"י למזל טוב בשעטרם
בזכות רביהק יוכה לגליל לתורה ולחופה ולמעשה.
ירושלים

מזל טוב

לידידנו הנכבד הנאמן לימינו בכל עת
הרה"ח לוי יצחק הערשקאוויטש שליט"א
לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו נ"י למזל טוב בשעטרם
בזכות רביהק יוכה לגליל לתורה ולחופה ולמעשה.

היו שותפים בהפצת האור

נחיתים? הביאו את האור הזה לעור אלפי יהודים!
התקשרו 025.808.321 שלוחה 5-9 (מענה אנשי)

א פונק פון חיות

אמר: אז מזאל איבער קערן א מענטשן וואלט מען גיזעהן ווי אין איטליכן אדערל הענגען אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות

אם היו מהפכין את האדם (רצונו לומר, לראות את פנימותו) היו רואין שבכל גיד וגיד מגדיו תלויים אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות

(חיי מוהר"ן תק"ה.)

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

לצעוק אליו יתברך דווקא בסוף הגלות

יידו אוחות בעקב עשיו

יידו אוחות בעקב עשיו – בעקב דיקא, כשיתגבר עשיו בסוף הגלות בעקבות משיחא, וירצה לדרוס בעקבו על ראש ישראל בבחינת: הגדיל עלי עקב, אז דיקא "וידו" בחינת אמונה בחינת תפילה, בחינת: ויהי ידיו אמונה וכו' – פרישן בצילו, אוחות בעקבו להפילו ולהשפילו על ידי זה, כי אין כוחנו אלא בפה, לתפס אמונות אבותינו, לצעוק אליו יתברך מכל מקום שהוא:

(ליקוטי הלכות, הלכות יין נסך ד, כ"ה.)

להחיות עם רב

תשועה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

שאלה:

אני מרגיש שכאשר אני לומד זוהר הק' ומתבונן בדברי קבלה של שמות הק' וייחודים, או לדוגמא תורות עמוקים של חב"ד, זה עושה לי תענוג רוחני, אני מקבל געגועים להשי"ת והרגשים של דבקות, ממש בחינה של יציאת מצרים מכל הקטנות והבלי עוה"ז. ונפשי בשאלתי מה הוא דעת רביה"ק בענין זה.

תשובה:

קודם כל אשריך שאתה שואב חיות ממקומות קדושים כאלו. ועכשיו הבה נתבונן. הנה רביה"ק הוהיר מאוד שכל העניינים הרמים שהשאדם לומד ובכללם כוונות האר"י הק', הכל יהיה מחובר ומהודק בחוץ לעולם המעשה, שיהיה מחובר לתמימות ופשטות, לא להיות כאדם המרחף ומדבר גבוהה לחוד, אלא להיות 'סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה'.

כוונות עליונים בפשטות העבודה

ובאמת שכאשר הוגים הרבה בספרי רביה"ק ותלמידיו – ובפרט בספה"ק 'ליקוטי הלכות' שם הדבר בא לידי ביטוי באופן תמידי – רואים שכל הכוונות מחוברים לפשטות העבודה עד עמקי עמקים. ואף בשאלו תחתית יכול האדם למצוא איך מחובר שם כוונת האר"י, וזה מחייב ומשעבד ומחיה ומחזק ומרומם את האדם באופן נפלא ביותר.

ולדוגמא מה שרביה"ק מדבר בתורה ו', מענין כוונת אלול, שכאשר לומדים את הכוונות והשמות והייחודים, הרי הם דברים גבוהים ורמים, אמנם רביה"ק מוריד זאת בעולם העשיה באופן מופלא ביותר. ורבי נתן מרחיב זאת בהלכותיו (שבת הלכה ז' ועוד), שכאשר האדם נמצא בשאלו תחתית נורא מאוד, הוא חי עם שם ס"ג מהכוונות האר"י באופן נפלא ונורא, וזה מחיה ומחזק אותו שם. עכ"פ בכל דבר רואים איך שרביה"ק מפשיט את הכוונות האר"י והוא מוריד זאת עד הפחות שבפחותים.

וידוע גם שיחתו הקדושה של רביה"ק (שיחות הר"ן ע"ה) שהוהיר מאוד להכריח את עצמו להתפלל בכוונה גדולה, לקשר את המחשבה לדיבור, "ולא היה מצוה להתפלל עם כוונות ממש של כתבי אר"י" ז"ל אפילו לאותם אנשים שלומדים כתבי האר"י על פי פקודתו, ואמר שעיקר שלימות התפילה הוא ברוך אתה ה' וכו' כפשטות, וזה עיקר כוונת התפילה שיכוין פירוש המילות וישמע היטב מה שאומר. אמנם ב'ליקוטי מוהר"ן

(חלק ב' ק"כ) מובא בחריפות יותר, שאחד מאנשי שלומנו דיבר עם רביה"ק בעבודת ה' כדרכו, "והבין רבינו ז"ל שהוא עוסק קצת לכיון כוונת בתפלה והקפיד עליו רבינו ז"ל מאוד ואמר לו שלא יעסוק בזה ולא יתפלל בכוונות, רק יכוין פירוש המילות כפשטות, אף על פי שזה האיש למד כתבי האר"י לפי פקודתו, אף על פי כן לא רצה שיתפלל עם כוונות כלל", וממשיך: "שמי שאינו ראוי לזה, כשמתפלל עם כוונות הוא כמו כשוף". ומסיים: "כי עיקר התפילה הוא דבקות לה' יתברך".

להיות אחד בשמיא וארעא

זאת אומרת, שכל הכוונות והייחודים צריכים להיות במטרה אחת ויחודה – דבקות להשי"ת, שזהו פשטות התפילה. כי עיקר הקפידא הוא שהכל יהיה כלול וכפוף לתמימות ופשטות, לתפלל בפשיטות, להיות מחובר בעולם העשיה ממש, להוריד את כל הכוונות והייחודים בתמימות ופשטות על קרקע המציאות שאנו נמצאים עליו, להשתמש עם הידיעה האלקית ללחום עם היצה"ר ולתקן את עצמו, למצוא את השי"ת בכל מקום ולמצוא עצות אמיתיות ונכונות בכל עת.

כי צריך זהירות יתירה מריבוי אור וכוח המדמה, כי עיקר מציאות האדם הוא המקום שהוא נמצא בו, ושם רוצה ממנו השי"ת שיעשה עבודתו, להתגעגע משם להשי"ת, ולקחת את כל הכוונות הגבוהות להכניסם בכלים ראויים לפי מצבו, כי לולי זאת אזי הגם שמתחילה האדם מרחף בעולמות ונהנה בשמי מרומים, אך הנפילה הבאה אחר כך קשה היא שבעתים לפעמים.

ואז כאשר האדם מקשר הכל לפשיטות, הוא יכול למצוא את הכוונות הגבוהות ביותר בכל מקום שהוא, ואפילו בשפל המדרגה, הוא לא נבהל מכל המעברים, לשמח את עצמו בכל מציאות שבעולם, כי גם שם יש חיות ורוממות הדעת.

עכ"פ כמובן שאיני אומר מה לעשות ומה ללמוד, אבל בכל אופן כאשר לומדים מה שלומדים, צריך לראות תמיד לא לברוח מהמציאות ולרחף בעולמות וכוונות בלי כלים. לשאול את עצמו תמיד, האם זה מחובר ומקושר לתמימות ופשטות, האם אני בורח מהמציאות שלי ונמצא בדמיונות. והעיקר הוא – האם אני משעבד כל כוחות הגוף וכל המידות והתאוות שלי בפועל, אני עובד בזה את השי"ת ואני לומד מזה איך לכפות את היצר, גבורי כח עושי דברו, לייגע את המוח להיות בקי בשוב, ואפילו בשפל המצב לצמצם את המוח להיות קדוש לאלקיו.

זהו דרכו ויסודו של רביה"ק, להיות אחד השמיא וארעא, לא להיות מנותק מהמציאות ולרחף עם כוונות וייחודים, ומאידך כמובן לא להיות שקוע בהבלי העולם, אלא לקחת את כל הדברים הרמים ולהכניסם בחיי היום יום, לרומם את דעתנו ונפשנו לחי עולמים ב"ה בכל מקום שנמצאים!

הרה"ק רבי יעקב לייזער מפשעווארסק זיע"א

• כ"ו חשוון תשנ"ט לפ"ק •

אור בהיר בעיה"ק צפת ת"ו

אשו הגדולה של רביה"ק הבערת בעיה"ק צפת ת"ו מאירה ושולחת קרנותיה אל עבר כל ערי הגליל. זאת בפתחת חבורה של חסידישע מקורבים המונה עשרות יקירי אברכי חמד, אשר התאספו השבוע לראשונה כאיש אחד בלב אחד, לקבוע קביעות לעלות ולהתעלות בשליבות העולה בית א-ל בדרכו הקדושה והבהירה של רביה"ק, ללבות את האש ולהעירה בלב פנימה, להחיות הנשמה ולרוות את הנפש.

בני החבורה מציינים לשבח את האברכים שטרחו להגיע מערי הגליל מסביב, ואילו אברכים אלו מציינים שכל טירחה ומאמץ שווה כדי להכניס ראש בהנהו חבורתא, כאשר התועלת והרושם העז נשאר עמם לאורך ימים.

בחבורה השבוע זכו בני החבורה לשמוע דברי חיזוק והתעלות מפי המשפיע הרה"ק ר' שמעון אליהו ברוין שליט"א, אשר הגיע במיוחד לשבת יחד עם חברים מקשיבים, לזימם ולהתרומם בדעת דקדושה ורוח החיים המנשב ברוחו של צדיק הדורות.

להצטרפות ולכל דבר החבורה ניתן לפנות להר"ר יעקב גרינבוים הי"ו: 0583289776

אנטווערפן. שנות תש"מ לפ"ק.

הן זה עתה הם הגיעו לכאן מארץ הקודש, הדרך לא קלה, ועדיין אין הם יודעים אם יצליחו להגיע אל מחוז חפצם, אך כבר עכשיו פניהם מאירים בחיות, והאור נוצץ בעיניהם.

מדובר בחבורה של מבקשי ה' אשר זכו בשנים האחרונות להתקרב לרביה"ק אור האורות ולדרכו הקדושה, לומדים את הספרים, משתדלים לקיים את העצות, משתוקקים ונכספים להתקרב עוד ועוד. אולם דבר אחד עומד בעכרם, יודעים הם נאמנה כי מקור האור בוקע מעומק קדושת ארץ ישראל הנמצא מעבר לירדן, רחוק אלפי קילומטרים, בעיר הגעגועים אומאן אשר שם חלקת מחוקק ספון, המקום המוכן מששת ימי בראשית להאיר אורו וקדושתו עלי תבל עד ביאת הגואל.

ובכן, חומת הברזל עומד להם לרועץ, אין יוצא ואין בא. השלטון הקומוניסטי השולט במלוא העוז ברחבי רוסיה רומם בכל כוחו כל דבר הנוגף ממנו ריח כל שהוא דקדושה, כל מי שמנסה להרים ראש מושפל עד עפר, ומי מדבר על פעילות יהודית הנאסרת בכל תוקף.

אך על אף שהמניעה גדולה וכבידה, אין בכוחה למנוע מאנשי הצדיק להשתוקק ולכסוף ולעשות ככל אשר ביכלתם להגיע אל עבר תקוות חיים ואור חיותם. אדרבה הרוח סערה בשעתו רק מלבה ומבעיר את האש והעזות דקדושה, לנסות בכל דרך להגיע אל מקום מנוחת קודש הקדשים, האי זקן דקדושה אשר העמיד שני עדים נאמנים והבטיח שכל מי שיבוא על קברו, יתן פרוטה לצדקה לעילוי נשמתו, ויאמר עשרת מזמורי התהלים אשר צוה, איז הוא יתאמץ לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו ולהצילו מהשואל תחתיות!

אחת מהדרכים היה לעבור דרך ארצות הגולה, כמו אמריקה ואירופה, להתעכב שם זמן מה ולסדר מסמכים, ואח"כ לעבור את הגבולות בנסיון להגשמת תקוות התלמיד וערגת כיסופיו להגיע לרבו אור חייו.

...

תפילת שחרית זה עתה הסתיימה, המתפללים מתיישבים לתיקון וילחיים, ותוך כדי מתגלגלת השיחה בעניין החסידים השוהים כאן בדרכם אומנה, כאשר בין הדברים נורק מבלי משים דברי לצון קלים עליהם.

הדברים הגיעו לאוזניו של רבי יענקלע, אשר במתק לשונו נענה ואמר: "נו, ישנם כאלו אשר נסעים לקברי צדיקים, בו בזמן שיתכן מאוד שהצדיק כלל אינו רוצה שיבואו אליו, ואפשר גם כן שאינו נמצא שם כלל. אמנם, האברכים הללו, נסעים המה להרה"ק רבי נחמן מברסלב, שאמר בפירוש שהוא נמצא במקום מנוחתו, והוא מצפה שיבואו אליו, ועוד ציוה על כך והבטיח בהטחה גדולה לכל מי שיבוא אליו. נו, אויב אזוי איז אודאי גוט צו פארן, איז וואס לאכט איר..."

ומן העניין לצייץ אכן, שבנו ממלא מקומו כ"ק אדמו"ר מפשעווארסק שליט"א ערך בשנים האחרונות נסיעה מיוחדת לאומאן, לקיים ענין נגשג זה, ליתן פרוטה לצדקה ולומר "תיקון הכללי" בציון המצויינת של רביה"ק, וגם העיד על אביו שהיה הוגה בספרי רביה"ק, כאשר כמה פעמים נשמעו מפיו פתגמי קודש מיספר המידות וליקוטי מוהר"ן.

...

הרה"ק רבי יעקב לייזער מפשעווארסק זיע"א המכונה בחיבה בפי חסידים ואנשי מעשה בתואר "רבי יענקלע", נולד בחודש טבת שנת תרס"ז בעיירת יאשליסק בגאליציה לאביו הגה"ח רבי דוד יצחק שהיה מחשובי חסידי שינאווא. בילדותו למד אצל אביו ואצל הגאון רבי יצחק זאב פיהער שכינה ברבנות שם, וטרם הגיעו לעול המצות כבר היה בקי בכמה מאות דפים גמרא בעל פה. לאחר מכן נתקבל בשיבתו של הגאון רבי דוד צבי זעהמאן צוק"ל רבה של דוקלא.

משנת תרפ"ד עד פרוץ המלחמה בשלהי תרצ"ט הסתופף בצילו הקדוש של רבו המובהק הרה"ק רבי חנה מקאלאשיץ זיע"א, רבו זה מסר לו רוב חכמתו ותורתו ובו דבק בכל נימי נפשו. רבי חנה העריכו ביותר, וכאשר הילך פעם לצדי רבו הקדוש, נישא אליו אחד עם קויתל, החוה רבי חנה על רבי יענקלע באמרו: יכול אתה למסור את הקויתל לאברך הזה.

בשנת תרצ"א ועודנו בימי בחורו, התקבל לשמש ברבנות יאשליסק והיה נערץ ביותר על ידי כל תושביו. ובשנת תרצ"ה לקחו הרה"ק רבי משה יצחק - המכונה רבי איציקל - מפשעווארסק זיע"א לחתן עבור בתו, ולאחר נישואיו עזב את עיר מולדתו והתיישב ליד חותנו הגדול.

בראשית שנות המלחמה סיבבה ההשגחה העליונה להגלותו עם חותנו לערבות סיביר, ובכך זכה להינצל מצפורני הרשעים ימ"ש, כאשר בתום המלחמה נותר יחידי מכל משפחת בית אביו.

בשובו לאחר המלחמה מגלות סיביר לפולין, פגש בחסיד שאמר לו על דברי חז"ל כי האדם נשאל נשאת ונתת באמונה, האם נשאת ונתת עם בני אדם להשריש בהם אמונת א-ל עולם, עיקרי האמונה ואמונת חכמים. הדברים עשו עליו רושם גדול, ומאותו יום קיבל על עצמו לספר סיפורי צדיקים, כדי להשריש אמונה בבני ישראל.

לאחר המלחמה נתמנה לדיין בעיניי עגונות, ולאחר תקופה קצרה נסע לגור במחיצת חותנו בפאריז שבצרפת, שם הקים חותנו את בית מדרשו ששימש כמגדלור של יהדות בדרך התורה והחסידות, שהפך אלומות אור לכל רחבי אירופה אחר שנות המלחמה הקשה.

בשנת תשי"ז עבר עם חותנו לאנטוורפן שבבלגיה. ולאחר הסתלקות חותנו בו היה דבוק כל ימיו ביום הכיפורים תשל"ז, הוכתר לממלא מקומו, והיה מקור אור וחיות לחסידים ואנשי מעשה שדבקו בו בכל לבם ונפשם.

בגודל פקחותו היה מסתיר את מהותו בהנהגה של פשטות, אך כל בר דעת הבין את גדולתו ושלמותו בשלשה עמודי העולם. מרגלא בפומיה לספר סיפורי צדיקים ולהשריש אמונה טהורה בדברים היוצאים מן הלב, ומפורסם היה באהבת ישראל העזה שקננה בקרבו ובענוותנותו המופלגת.

בשנותיו האחרונות תנש כוחו ונחלש עד מאוד, אך בכל זאת המשיך בעבודת קדשו בכל עוז ופעל ישועות לרבות בקרב הארץ. נשמתו עלתה בסערה השמימה ביום ז"ך במרחשון תשנ"ט ומונוחתו כבוד באוהל חותנו בעיר פיטע שבהולנד.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מפי בעלי המעשה. מפי נכדו. זכות אבות. יפה שיחתו. מעשה הצדיקים.

טייערער חסיד'ישער מקורב!

התחבר לאחת מהחבורות ורהיח עצמך!

להלן חלק מהחבורות המתקיימות ברחבי ארץ הקודש:

עיה"ק ירושלים: כל שבוע יום שני בערב בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים בשכונת בית ישראל. לפרטים: הר"ר אהרן אייזנבך 0583202299	עיה"ק טבריה: מידי שבוע ביום רביעי חבורה עם הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א. לפרטים: 0583228848
בני ברק: בעיה"ת תתחדש החבורה מידי שבוע ביום רביעי בבית אחד מהחברים, לפרטים: 0548507667	חיפה: מידי שבוע ביום רביעי בשעה 9:00 בבית אחד החברים. לפרטים: 0527172370
בשכונת חפציבה: ביום רביעי (שימו לב לשינוי) בערב בשעה 9:00 בביתו של הרה"ח ר' שמעון אליהו ברוין שליט"א, רחוב בן איש חי 75. לפרטים: 0527168452	ברמה ב': מתקיימת חבורה